

leverandøren af træningstilbuddet inden for nogle aftalte rammer. Ved at vi tilbyder et friere valg, kan forældre få større indflydelse og mulighed for at vælge et anvist offentligt træningstilbud, et alternativt tilbud med enten en anden offentlig eller privat leverandør eller også en hjemmetræningsordning, hvor træningen foretages under supervision af f.eks. ergoterapeuter, fysioterapeuter eller andre. Men de skal varetage et sundhedsfagligt ansvar, og der skal føres kommunalt tilsyn.

Men jeg vil insistere på, at der bliver et friere valg, der indebærer, at barnet har været egenem en faglig udredning i kommunen, at udredningen har vist, at barnet har behov for at blive visiteret til et træningstilbud, og at autoriserede fagpersoner kan stå inde for dette tilbud. Derfor har jeg taget initiativ til, at der nu bliver igangsat et tværministerielt udvalgsarbejde – et samarbejde mellem Undervisningsministeriet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet og Socialministeriet. For her er der jo tale om en problemstilling, som går på tværs af sektorerne, både når vi taler om indhold og om organisering og koordinering af træningstilbuddene. Det her udvalg skal komme med anbefalinger til, hvordan vi kan sikre kvaliteten i undervisnings- og træningstilbuddene for børn med handicap – og det skal komme med et udspil allerede i år – og hvordan forældrene kan blive inddraget mere aktivt og få mulighed for et friere valg af leverandør eller at vælge hjemmetræning under fagligt forsvarlige rammer. Jeg regner med, at vi kan have et udspil klar til efteråret.

Det er helt afgørende for mig, at kommunerne også i fremtiden har ansvaret for støtten til disse børn, og det er jo simpelt hen et grundlæggende princip i den sociale lovgivning, at kommunalbestyrelsen har pligt til at sikre, at støtten til børn og unge med særlige behov giver de bedste muligheder for barnets udvikling og barnets sundhed. Derfor er det også vigtigt, at vi holder fast i, at et friere valg og en større inddragelse af forældrene bygges på en visitation, som er foretaget af myndigheden, og på krav til leverandøren om kvalitet i tilbuddene.

Kl. 17.20

Det er det, jeg gerne vil holde fast i, for den måde, beslutningsforslaget er formuleret på, betyder jo, at der faktisk gives en ret til forældrene til at få offentlig støtte til undervisnings- og træningsmetoder uden en egentlig forudgående faglig udredning og vurdering af behovet og en visitation. Der synes jeg, det er vigtigt, at vi hol-

der fast i det andet, så der ikke bliver tale om en egentlig mulighed for, skal vi sige selvvisitering til forskellige tilbud.

Forslaget vil medføre, at den her kompetente og faglige vurdering og visitationen faktisk ville blive erstattet af forældrenes eget ønske og valg, udelukkende baseret på, hvad de så selv har kendskab til, og det vil simpelt hen være uforvarsvarligt, ikke kun over for forældrene, men jo især over for de børn, det her handler om.

Jeg er meget enig med DSI, når de i deres henvendelse fremhæver faren for, at en gruppe børn kan blive isoleret derhjemme. Det vil være i strid med vores intention om inklusion af mennesker med handicap i de forskellige sammenhænge.

I dag er det sådan, at forældre har en ret til at give deres barn hjemmeundervisning, og at kommunen fører tilsyn med, at undervisningen er fyldestgørende set i forhold til folkeskolens samlede regelsæt og målsætning.

Dette forslag indebærer en ret til forældre til at hjemmeundervise efter alle de metoder, der er udbredt og anerkendt i udlandet. Det er ikke udelukket, at de udenlandske metoder kan godkendes i et hjemmeundervisningsforløb, men i og med at metoderne er kendetegnet ved, at de foreskriver et bestemt undervisningsforløb, udgør de ikke i sig selv et tilstrækkeligt grundlag for godkendelse af den samlede undervisningsplan.

Uanset modellen for et friere valg af leverandør er jeg af den overbevisning, at den faglige udvikling og ekspertise skal fastholdes hos kommunen, der har forsyningsansvaret, og det er også vigtigt, at der foregår en stadig dokumentation af effekten af indsatserne. Kommunerne har brug for at have et grundlag bygget på dokumentation for jo netop at kunne vurdere, hvordan man bedst forbedrer og udvikler de forskellige tilbud, og både for barnets og forældrenes vedkommende er det også sådan, at de er bedst tjent med, at de ved noget om, hvad effekten af de forskellige metoder er.

Så alt i alt: Det er vigtigt, at kommunen har hånd i hanke med tilbuddene til børn og unge med særlige behov, for at sikre, at barnet får det relevante tilbud, og også for at sikre, at vi anvender de offentlige midler på forsvarlig vis.

Så vi kan fra regeringens side ikke støtte beslutningsforslaget, sådan som det foreligger, men vi er enige i, at det er relevant at diskutere de valgmuligheder, der er, de forskellige metoder, og derfor sætter vi som sagt også et ud-